

den radikal-socialistiske Regerings Program med dets økonomiske og folkelige Følger, med dets Tendens til at gøre Staten til alt og Individet til intet, med dets Samfund af *kontrollerede* Borgere, med dets til hele Folket udstrakte Fagforeningsvæsen, med hele dets aandelige og materielle Frihedsberøvelse.

Landsraadet vender sig med Harme mod den Mødeterror, der øves fra visse Sider, og kræver af Statsmagten, at der holdes en saadan Justits i Landet, at enhver lovlig Anskuelse kan udfolde sig i Frihed under Ansvar.

Paa Odenseprogrammets Grund vil Partiet føre den politiske og parlamentariske Kamp imod Regeringens Socialisering. Det er Landsraadets Haab, at Folkeaanden skal rejse sig til ny og stærk Bevidsthed om, at de socialistisk-radikale Vanskud paa vor nordiske Stamme maa kappes af, for at Folkets eget sande Væsen kan komme til sund Udfoldelse. Først og fremmest venter Landsraadet, at denne Erkendelse vil gennemtrænge hele *den danske Ungdom* og modne den til Handling. Landsraadet ser i saa Henseende med Fortrøstning hen til den Ungdom, der allerede er i Arbejde og Kamp for Konservatismens Sag. Af denne Ungdom venter Landsraadet i lige Grad Disciplin og Sejrsvilje, Troskab mod Partiet og Foryngelse af Partiet, Offervilje og Begejstring for Tanken om at være forrest i Arbejdet for at rejse en folkelig Bevægelse med et frit og stærkt, et dansk og et nordisk *Danmark* som Maal.

II. Udtalelse paa *Landsraadsrådet i København* 15. September 1935.

Det konservative Folkepartis Landsraad henviser til Partiets Programudtalelse af 7. Oktober 1933, som — paa alle Samfundslivets Omraader, saavel aandelige som materielle — danner Grundlaget for Partiets Arbejde, og udtaler sin uforbeholdne Tilslutning til den af Rigsdagsgruppen i Beretningsaaret førte Politik.

Landsraadet fastslaar, at den *verdensøkonomiske* Omvæltningens Følger for Produktion og Omsætning stadig er i en for vort Land truende Udvikling, og at den *verdenspolitiske* Situation kaster stedse mørkere Skygger over Fremtiden.